

מ"ת 6996/01/14 - מדינת ישראל נגד מעאדי אבו גויעד, נעים אבו גאמע, זוהיר אבו גאמע (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 6996-01-14 מדינת ישראל נ' אבו גויעד(עציר) ואח'
28 ינואר 2014
פני כב' השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי
המבקשת
נגד
המשיבים
1. מעאדי אבו גויעד (עציר)
2. נעים אבו גאמע (עציר)
3. זוהיר אבו גאמע (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אייל הדר ועו"ד שלום פיניאה

החלטה בעניין המשיב 3

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו ביחד עם אחרים ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, עבירות בנשק- ייצור נשק, נשיאת נשק, חבלה בכוונה מחמירה.

2. כתב האישום - בתמצית נטען, כי עובר ליום **19/12/13** קשרו המשיבים קשר להשליך חומר נפיץ לעבר בית משפחת הקטין נ.א. (**להלן: "נ.א."**), על רקע סכסוך כספי עמו ועם בני משפחתו, במסגרתו הקטין ובני משפחתו (נ.א. ואחיו יונס - להלן: "המתלוננים") דרשו מהמשיבים תשלום **חוב בסך 100,000 ₪**.

נטען, כי במסגרת הקשר ולשם קידומו, בראשית חודש דצמבר 2013, נסעו המשיבים יחד עם חברם **נאזיה** אבו גויעד (להלן: "נאזיה") לחברם הקטין מ.א. (**להלן: "מ.א."**) המתגורר בצפון הארץ, על מנת שיסביר להם כיצד להכין מטעני חבלה ועל מנת לרכוש חומרים מתאימים להכנת המטענים. המשיבים הצטיידו במטעני צינור ריקים, אותם החזיקו בביתו של **המשיב 1**.

נטען, כי ביום **19/12/13** נפגשו המשיבים בביתו של המשיב 1 ובנוכחותו של **נאזיה**. בעת הנ"ל החזיקו המשיבים בביתו של המשיב 1 **שלושה מטעני צינור**, כאשר צידו האחד של כל מטען מודבק באיזולירבנד בקצהו, וקצהו השני ניתן לפתיחה לשם הכנסת החומר הנפיץ. **המשיב 1** וחברו אחמד אלגלבן (**להלן: "אחמד"**), נסעו ל**מ.א.** בצפון ונפגשו עמו.

נטען, כי ביום **20/12/13** בשעה **01:00** במהלך נסיעתם של **המשיב 1** ו**אחמד** חזרה לביתם, התקשר **המשיב**

1 למשיבים 2 ו-3 והעירם משנתם על מנת שייפגשו ויבצעו את תכניתם. בשעה 01:40 הודיע **המשיב 2 לנאזיה**, שהיה אותה עת בביתו, להגיע לביתו של המשיב כשהוא לבוש בכובע וכפפות. נאזיה השיב כי אינו יכול. בהמשך בשעה **02:00** הכינו **המשיבים** את מטעני הצינור באופן שמילאו אותם בחומר נפיץ ונשאו אותם מביתו של **המשיב 1** לבית משפחת הקטין. המשיבים בעודם רעולי פנים, כשעל ידיהם כפפות ועל ראשם כובעים, הניחו מטען צינור, אחד או יותר, ליד בלוני הגז על מנת להגדיל את עוצמת הפיצוץ. בשעה **02:40** התפוצץ המטען וגרם נזקים למבנה הבית.

3. באי-כוח המשיבים 1 ו-2, הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר ועניינם נדחה לקבלת תסקירי מעצר, בעוד ב"כ המשיב 3 טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה לחובת מרשו.

4. **באת-כוח המבקשת** עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. נטען, כי התשתית הראייתית שעומדת לחובת המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב האישום נשענת על **הודעותיו של נאזיה** אשר היה יחד עם המשיבים בביתו של המשיב 1 בליל האירוע וראה את המטענים לפני הנחתם בבית משפחת המתלוננים (נ.א ואחיו יונס). עוד מסר נאזיה על הרקע להנחת המטענים, המניע ושלב ההכנות.

עוד נטען, כי הודעת נאזיה נתמכת **בהודעתו של מ.א** אשר סיפר אודות הסכסוך וכן על כוונתם של המשיבים להכין ולזרוק פצצות על ביתם של המתלוננים, כאשר המשיבים הגיעו אליו לביתו בצפון **ברכבו של המשיב 3** והמשיב 3 הוא גם בעל הכסף לשם רכישת החומר.

עוד הפנתה באת-כוח המבקשת **להודעתו של אחמד** אשר נסע עם המשיב 1 בליל האירוע לצפון, שם נפגש עם מ.א. ובהמשך, שמע את המשיב 1 מתקשר **למשיבים 2 ו-3** ומעירם משנתם ושככוונתם לבצע את הפיצוץ. עוד מסר, כי **המשיב 1** סיפר לו אודות המטען שזרקו.

עוד הפנתה באת-כוח המבקשת **להודעתו של יונס** - אחיו של נ.א אשר גולל בהודעתו את הרקע לסכסוך עם המשיבים.

עוד הפנתה באת-כוח המבקשת **לדוחות שוטרים** שהגיעו למקום לאחר הפיצוץ ומצאו שרידים של צינור מתכת, וכן הפנתה **לחוות-דעת מומחה** - ראשונית, לפיה "מבדיקה ראשונית של המוצגים עולה, כי הינם קרוב לוודאי שרידי מטען חבלה מאולתר שהתפוצץ - משרידי הצינור שהתקבלו בבדיקה נראה ששימשה תערובת פרוטכנית/נפץ. עוד נקבע על אחת מפיסות המתכת נמצא מוצמד סרט דביק בצבע שחור. עוד נקבע בכוחו של מטען החבלה הנ"ל, לגרום למוות בעת התפוצצותו."

עוד הפנתה באת כוח המבקשת **להקלטות מתא המעצר** שנעשו **למשיבים 1 ו-2** ללא ידיעתם במסגרתם הפלילו עצמם ואת **המשיב 3**.

אשר לעילת המעצר נטען, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב), בשים לב לאופי החמור של המעשים ונסיבות ביצועם - סיכון ממשי לציבור על רק סכסוך כספי. עוד נטען, כי מעשיו של המשיב, יחד עם האחרים, מלמדים על תכנון, תעוזה ויוזמה פלילית, ויש בהם לחזק את ההתרשמות, כי מסוכנותו גבוהה ביותר, על כן לשיטת המבקשת, אין בחלופה כלשהי כדי לאיין את מסוכנותו מלבד מעצר מאחורי סורג ובריח.

5. **בא-כוח המשיב** מנגד טען, כי לא קיימות ראיות לכאורה. נטען, כי אף אחד מהעדים לא מסר שהמשיב 3 זרק, הניח או עשה כל מעשה אחר באירוע המתואר בכתב האישום. לגישת בא-כוח המשיב אין בתיק החקירה ולו בדל של ראיה לשאלה מה הונח? האם הונח? האם נזרק ועל ידי מי. נטען, כי ייתכן שהייתה זריקה או זריקה ממרחק של צינור מעבר לגדר הבית אשר פגע באקראי באדן החלון, אולם אין מדובר במטען נפץ שהונח ליד בלוני גז. עוד לעניין זה נטען, כי הצינור היה ממולא בחומר פירוטכני שגורם לרעש רב בלבד, ולא בחומר נפץ.

אשר לראיה המרכזית בדמות הודעותיו של **נאזיה**, נטען, כי מהודעותיו עולות תמיהות וסתירות מהותיות שיש בהן כדי לכרסם באופן ממשי במהימנות דבריו של העד. לשיטת בא-כוח המשיב, קיים פער בין שתי הגרסאות שמסר נאזיה בהודעותיו, האחת מיום 23.12.13 והשנייה מיום 25.12.13, וכן תהה מדוע החוקר לא העלה בפני נאזיה את ההבדל בין שתי גרסאותיו, בנוגע להשתלשלות האירועים שתיאר בהודעותיו.

אשר להודעתו של העד **אחמד** נטען, כי ישנן סתירות. כך למשל, מסר שכאשר נסע עם המשיב 1 לצפון, המשיב 1 סיפר לו תחילה על זיקוקים שהיו בשכונה ערב לפני, והוא הבין מהמשיב 1 שזה מה שהוא רוצה לעשות גם באותו היום. לעומת זאת, בהמשך מסר כי המשיב 1 לא סיפר לו כלום, אלא שמע שהמשיב 1 בשיחת הטלפון אומר לזוהיר ונעים: "מעדי העיר אותם, אמר להם אני חצי שעה מגיע ולא דיבר איתם על כלום". בהמשך משנשאל "מה הם אמרו?" השיב לחוקר: "לא אמר לי מה הוא הולך לעשות... לא סיפר לי." עוד לעניין זה נטען, כי התמליל שערכה המשטרה לשיחה המוקלטת עם אחמד לא משקף באופן מלא ומדויק את השיח שהתקיים בינם.

אשר להודעתו של הקטין **מ.א.** מהצפון אשר סיפר, כי **המשיב 3** הוצג בפניו כמי שיש לו את הכסף לרכוש את הזיקוקים ומספר שהמשיבים 1 ו-2 סיפרו לו שזרקו זיקוקים (הפנו להודעתו מיום 31/12/13 שורה 26, 43), נטען, כי החוקר לא מצא לנכון לחדד עם העד אם התכוון לאירוע זריקת הזיקוקים יום קודם. לשיטת הסניגור דווקא דבריו של מ.א. מתיישבים עם דבריו של יונס שאומר שהיו זיקוקים במקום. עוד לגישת הסניגור מהדברים משתמע, כי זה לא האירוע המתואר בכתב האישום הואיל ומ.א. מדבר בלשון עבר. עוד נטען, כי נסיעת המשיבים לצפון הייתה לקניית זיקוקים לשם שימוש באירוע האירוסין שעתידי היה להתקיים אצל משפחת המשיב 3, והעובדה שהמשטרה בחיפוש מצאה כמויות של זיקוקים בביתו רק מחזקת את גרסתו, ללא שום קשר למעשים נשוא כתב האישום.

מכל האמור לעיל עותר בא-כוח המשיב 3 להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב האישום כנדרש על פי המבחן שנקבע בהלכת זאדה. עיקר התשתית הראייתית מבוססת על הודעותיהם של **נאזיה אבו גויעד, אחמד אלגלבן, מ.א - קטין מהצפון**, הודעות המתלוננים **יונס ואחיו הקטין נ.א, הקלטות שיחות בין המשיב 1 ו-2** בתא המעצר, שמלמדות על מעורבותם, לרבות המעורבות של משיב 3 במעשים נשוא כתב האישום, **חוות-דעת ראשונית** ממעבדת חבלה במטא"ר, לפיה קרוב לוודאי שמדובר בשרידי מטען חבלה מאולתר שהתפוצץ - בעל תרכובת של תערובת פרוטכנית/נפץ.

א. **מעיון בהודעותיו של נאזיה**, לרבות התשאלים המוקלטים, עולה שנאזיה מוסר גרסה מפלילה, לפיה היה מודע לכוונות המשיבים לפגוע בנ.א. ובני משפחתו, ראה את מטעני הצינור בביתו של המשיב 1 בנוכחות המשיבים 2 ו-3, ואף צילם אותם במכשיר האיפון שלו. התמונה המתעדת את מטעני הצינור בטרם מילואם בחומר הנפיץ, נתפסה. עוד מוסר נאזיה בהודעתו אודות שיחה שקיבל ממשיב 1 להצטרף אליהם, כשהוא לבוש כובע וכפפות, והוא סירב להצטרף. "את הצינורות ראיתי אותם בעיניים אבל אין בהם חומר בפנים... נעים וזוהיר הביאו את זה ובאו למעדי... זה חיבור של צינור ומצד שני פקק ומצד שני שמים את החומר וסוגרים את זה... אני לקחתי את המטענים וצילמתי אותם."

אשר למניע להנחת המטענים מסר: "רוצים לזרוק את המטענים... בגלל שיצאו כמה מכתבים על הכסף" עוד לדבריו בליל הפיצוץ המשיב 1 שלח לו הודעה בפייסבוק "יאללה בוא, תביא איתך כובע וכפפות... בהמשך קיבלתי הודעה נוספת "אל תבוא, זהו לא צריך, כי סיים עם זה שהוא רוצה לעשות... אני שמעתי רעש של פיצוץ ואחר כך הוא רשם לי לא צריך אל תבוא." עוד לדבריו, הוא מספר שנסע יחד עם המשיבים לבית חברם מ.א - קטין מהצפון והוא הנחה אותם כיצד להכין מטען: "אני לא זוכר בדיוק אבל הוא סיפר לנו ששמים מים, חומצה, חתיכות קטנות של אלומיניום וזורקים את זה. מהלחץ החומצה מתנפחת ויש פיצוץ."

אשר להשגות הסנגור כנגד הודעותיו של נאזיה, כולן כרובן נוגעות לשאלת מהימנות שמקומן להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. לגופם של דברים - עיינתי בכלל הודעותיו של נאזיה מיום 21.12.2013, 29.12.2013, וכן בתשאלים המוקלטים מיום 21.12.2013, ולא מצאתי, כי קיימות סתירות מהותיות בגרסה שמסר בפני חוקריו לאחר שבחר לספר את חלקו ואת הידוע לו, הן ביחס לרקע של הסכסוך, זהות המעורבים, כוונת המשיבים להוציא לפועל את תכניתם, לרבות האמצעים והשיטה לביצוע תכניתם. יתרה מכך, דברי נאזיה נתמכים גם בהודעות של עדים נוספים - הקטין מהצפון - מ.א וכן בהודעתו של אחמד אלגלבן. עוד חיזוקים לגרסתו המפלילה של נאזיה נלמדת מתוכן תמליל השיחה המוקלטת בין המשיבים 1 ו-2 בתא המעצר. כך שהגרעין הקשה בגרסתו של נאזיה נותרה איתנה.

ב. **הודעותיו של הקטין מהצפון - מ.א.**, לרבות התשאלים המוקלטים - לדוגמה בהודעתו של מ.א מיום

31.12.2013, מסר, כי: "מעדי זוהיר (משיב 3) ונעים... אמרו לי אנחנו רוצים להכין פצצות אמרתי להם למה מה יש אמרו לי בגלל זה שנגנב ממנו הכסף אמרו לי שרבנו איתו ורוצים לזרוק עליו שתי פצצות... אמרו לי אנחנו רוצים להכין את זה אצלך בבית אמרתי לו אני לא מבין בדברים האלה ואף אחד לא עושה אצלי בבית אמרו לי טוב אנחנו הולכים לברטעה" (כפר ערבי בשטחי הרש"פ בצפון - הדגשה שלי)... ובהמשך מוסר, "אני ידעתי שהם זרקו פצצות... מה שאני הבנתי ממעדי (משיב 1) הוא זרק שתי פצצות... מעדי אמר לי הלילה אני רוצה לזרוק אותם ולזרוק שתי פצצות..." באשר למשיב 3 מסר, כי הוא הוצג בפניו "זה הבחור מאצלנו מהכפר אמר לי זה הבחור שיש לו את הכסף לקנות זיקוקים... בגלל הבן אדם שנגנב ממנו הכסף ורבנו איתו נעים ומעדי אמרו שאנחנו נכין פצצות... אנחנו מביאים אותם מברטעה... אנחנו יכולים לבוא לשבת אצלך בבית להכין אותם? אמרתי לא..."

אשר להשגות הסנגור כנגד הודעותיו של הקטין מקומן של השגות אלה להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. לגופם של דברים - טענות הסנגור, כי המועדים שמסר מ.א בהודעותיו בכל הנוגע למועדים של המפגשים בינו לבין המשיבים, וכן לתוכן השיחות, ואם דיבר בלשון עבר על זריקת זיקוקים. אכן החוקר חזר וביקש מ.א לפרט באופן כרונולוגי את סדר המפגשים ואת תוכן השיחות בינו לבין המשיב 1, לרבות זהות אלו שהצטרפו למשיב 1 במפגשים שהיו בצפון. מ.א חזר ופירט בפני חוקריו באופן שמתיישב גם עם הודעותיהם של נאזיה ואחמד אלגלבן, כך שהגרעין הקשה בהודעותיו המפליליות של מ.א נותרו בעינם.

ג. **הודעותיו של אחמד אלגלבן** - העד אשר נסע עם המשיב 1 לצפון בליל האירוע מספר בחקירתו על תוכן שיחות של המשיב 1 עם המשיבים 2 ו-3. כאשר המשיב 1 מעיר אותם משנתם בשיחת טלפון, לשם ביצוע המעשה נשוא כתב האישום. בהודעתו מיום 01.01.2014, לדוגמה מוסר בעמ' 2: "לקחתי את מעדי (משיב 1) יחד אתי לצפון ובדרך חזרה לכיוון הבית התקשר מעדי (משיב 1) למ.א (קטין תושב הצפון שמתגורר בכפר ערערה) ואמר לו אני ואחמד בדרך לבית אבל אנחנו בכיוון שלך ורוצים לעבור אליך... הגענו לבית של מ.א ליישוב ערערה לקחנו את מ.א לכפר כרע ואכלנו שווארמה. חזרנו חזרה לבית של מ.א... ונסענו לבית בדרך התקשר מעדי (משיב 1) לנעים (משיב 2) העיר אותו, התקשר לזוהיר (משיב 3) והעיר אותו ואמר להם בטלפון אתם רוצים לעשות או לא? אמרו לו כן... התקשר אליהם אולי חמש פעמים והעיר אותם ואמר להם... הגענו לערוער, הורדתי את מעדי (משיב 1) בבית של נעים (משיב 2)... אמרו לי לבוא אמרתי להם אני עייף ונסעתי הביתה וישנתי."

לשאלת החוקר: "איך אתה יודע שמעדי (משיב 1) התקשר לנעים (משיב 2) וזוהיר (משיב 3) והעיר אותם ואמר להם שהיום רוצים לעשות משהו?"

השיב: "שמעתי את מעדי אומר היום אתם רוצים לעשות ממה שאני הבנתי שהם רוצים לעשות את המטען כמו פעם שעברה."

לשאלת החוקר: "בדרך לצפון מה סיפר לך מעדי על כל הסיפור של המטענים?"

השיב: "אמר לי לא ראית את הנייר שיונס הוציא (משפחת המתלוננים). אמרתי לו שלא ראיתי... והוא הראה לי

את זה בטלפון ואני קראתי את זה ואמר לי בגלל הנייר הזה עשינו את הדבר הזה."

לשאלת החוקר: "סיפר לך מעדי איך בעצם מפעיל את המטענים מאיפה קנה אותם?"

השיב: "אמר לי שביום שלישי מעדי, זוהיר ונעים נסעו לברטעה וקנו את זה אמר לי זיקוקים לא מטען."

לשאלת החוקר: "למה לא סיפרת את האמת בחקירה הראשונה וככה היית מונע הרבה זמן של מעצר שלך?"

השיב: "לא רציתי לפתוח על החברים שלי, לא נעים."

לשאלת החוקר: "אני רוצה שתרחיב. מה היה נושא השיחות בין מעדי נעים וזוהיר?"

השיב: "מעדי העיר אותם אמר להם אני חצי שעה אני מגיע לא דיבר איתם על המטענים."

לשאלת החוקר: "אבל מעדי סיפר לך מה הוא מתכוון לעשות עם נעים וזוהיר?"

השיב: "כן, הוא אמר לי שהם רוצים לעשות את מה שעשו אתמול."

ד. **מעין בתמליל השיחות המוקלטות בין המשיבים 1 ו-2** בתא המעצר, לאחר שהוצגו בפניהם בחקירה תמונות מטעני הצינור

מעדי - "הוא הראה לי תמונה של שלושתם... הוא אמר לי אתה מכיר את התמונה אמרתי לו בחיים לא ראיתי אותה... ראיתי אותה השתגעתי."

נעים - "לא צילמתם... תכחיש יש טביעות אצבע עליהם... נאכל חרא כולנו, בפלאפון של זוהיר, זוהיר (משיב 3) יאכל חרא."

מעדי - "זוהיר (משיב 3) יודה ועליך יה בן-אדם."

נעים - "לא הוא לא יודה."

מעדי - "אלו 10 שנים יא בן אדם, זה ילד יא מטומטם. אלו יצאו מהפלאפון של מי. שלושתם צולמו ברצפה, אני חותך את הזין אם לא נאזיה... באלוהים שנאכל זין... שלושתם אחד ליד השנייה מלאות והתחול בהן. נאזיה לא היה איתנו בתחול... זה לפני שנשים עליהם דבק אנחנו מילינו אותם וסגרנו אותם."

נעים - וישר שמנו עליהם דבק."

מעדי - "עם זוהיר (משיב 3) יראה אותם באלוהים הוא יודה."

ה.

חוות-דעת ראשונית של המעבדה לחבלה במטה הארצי

מהמוצגים שהתקבלו - פיסות מתכת מעוותות ומפויחות על חלקם קיימים תבריגים ועל אחת מהן מוצמד סרט דביק בצבע שחור וכן בליל קרטון קרוע בחלקו.

מבדיקה ראשונית עולה, כי הינן קרוב לוודאי שרידי מטען חבלה מאולתר שהתפוצץ. שימש צינור מתכת בעל תבריג בשתי קצותיו שנאטם באמצעות שתי כיפות מתכת תואמות והכיל את החומר העיקרי - תערובת פרוטכנית/נפץ. לבסוף נקבע, כי בכוחו של מטען החבלה המוזכר לגרום למוות בעת התפוצצותו.

1. עוד בתיק החקירה, קיימות הודעות המתלונן, הקטין נ.א ואחיו יונס, וכן הודעות בני משפחה, המלמדות על הסכסוך הכספי וכן על האירועים האלימים שנלוו בין המשיבים לבין בני משפחת המתלוננים, לרבות ניסיון בני משפחה נוספים לתווך בין הצדדים ולהחזיר את הכספים לבני משפחת המתלוננים.

2. גרסת המשיב 3 - המשיב הכחיש את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

7.

עילת מעצר -

כנגד המשיב קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ, שכן המשיב והאחרים, במעשיהם, הוכיחו שהם מסכנים את ביטחון הציבור באופן מוחשי וממשי. ייצורם והחזקתם של מטעני חבלה, מסכנת את הציבור כולו ומקימה חשש לפגיעה בחיי אדם ובחפים מפשע. מעשיו של המשיב מעידים על חזקת מסוכנות גבוהה.

לאחר שקבעתי דבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר, נותר אפוא בהתאם למצוות המחוקק לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך של חלופה.

8.

הדיון יידחה לקבלת תסקיר מעצר באמצעות שירות המבחן ליום 23.02.2014 שעה 10:00.

9. מובהר, כי אין בעצם הפניית המשיב לקבלת תסקיר, כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום.

10. המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן.

חומר החקירה הוחזר לבאת-כוח המבקשת.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ד, 28/01/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט